

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2024 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, VIII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Mateusz Kosmowski

Protokolant: sekretarz sądowy Edyta Andraszewska

pod nieobecność oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 19 czerwca 2023 r., 28 września 2023 r., 4 grudnia 2023 r., 8 lutego 2024 r., 6 czerwca 2024 r., 20 sierpnia 2024 r., 22 sierpnia 2024 r.,

sprawy **Waldemara Sokołowskiego**

syna   z domu S   , urodzonego   roku w Poznaniu

oskarżonego o to, że:

w dniu 1 września 2022 roku w Poznaniu, poprzez szarpanie za ramiona i tułów spowodował u Andrzeja obrażenia ciała w postaci w okolicy jarzmowej prawej grupy wybroczyn krwotocznych na powierzchni 0,5x1 cm, na powierzchni przyśrodkowej w części środkowej ramienia prawego pięć sińców średnicy 1-1,5 cm barwy sinoniebieskiej z powierzchniowym otarciem naskórka barwy sinoczerwonej o wymiarach 0,4x0,7 cm, obrażenia ww. na powierzchni 7x2 cm. Na przedniej powierzchni w części górnej przedramienia prawego powierzchniowe otarcie naskórka o wym. 0,2 x 1,2 cm, ukośnie ułożone. Podobne otarcie naskórka na tylnej powierzchni przedramienia prawego poniżej stawu łokciowego. Bolesne otarcie naskórka na tylnej powierzchni przedramienia prawego poniżej stawu łokciowego. Bolesne ograniczenie ruchów zwłaszcza unoszenia w stawie ramiennym prawym. Bolesność dotykowa w okolicy łędźwiowej z bolesnym ograniczeniem ruchomości. Bolesność dotykowa z bolesnym ograniczeniem ruchomości stawu skokowego, przy czym obrażenia te spowodowały naruszenia czynności narządów ciała (ruchu) na czas dłuższy niż 7 dni

tj. o przestępstwo z art. 157 § 1 k.k.

1. ustalając, iż oskarżony w dniu 1 września 2022 roku w Poznaniu, poprzez szarpanie za ramiona i tułów spowodował u Andrzeja G   obrażenia ciała w postaci wybroczyn krwotocznych w okolicy jarzmowej prawej, sińców z otarciem naskórka ramienia prawego, otarć naskórka przedramienia prawego, przy czym obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni, co stanowi czyn opisany w art. 157 § 2 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. umarza postępowanie,
2. na podstawie art. 632 pkt 1 k.p.k. zasądza od Andrzeja G   na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł (siedemdziesięciu złotych) tytułem kosztów procesu.

Asesor sądowy Mateusz Kosmowski

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VIII K 232/23	
<p><i>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</i></p>			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	Waldemar Sokołowski	W dniu 1 września 2022 roku w Poznaniu, poprzez szarpanie za ramiona i tułów spowodował u Andrzeja G obrażenia ciała w postaci wybroczyn krwotocznych w okolicy jarzmowej prawej, sińców z otarciem naskórka ramienia prawego, otarcie naskórka przedramienia prawego, przy czym obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni.	
<i>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</i>		<i>Dowód</i>	
<p>W budynku przy ulicy _____, mieszkanie na parterze posiada brat oskarżonego, a na poddaszu syn oskarżonego. Mieszkanie na pierwszym piętrze zajmowane jest przez Andrzeja G _____.</p> <p>W dniu 1 września 2022 r. oskarżony udał się na _____ i zauważył, że jego miejsce parkingowe jest zajęte (jak się później okazało przez pracownika wykonującego prace remontowe na zlecenie Andrzeja G _____). Oskarżony zastawił przedmiotowy samochód swoim samochodem, by ten nie mógł odjechać do przyjazdu Straży Miejskiej, którą zawiadomił o niewłaściwym parkowaniu. O sytuacji, w tym zawiadomieniu Straży Miejskiej, zawiadomił również Andrzeja G _____, który przybył na miejsce. Andrzej G _____ prosił oskarżonego, by ten odjechał, tak, by właściciel pojazdu, który nieprawidłowo zaparkował mógł odjechać. W pewnym momencie oskarżony zaczął filmować przebieg sytuacji. Andrzej G _____ wyrwał oskarżonemu telefon i zaczął się z nim oddalać w stronę wejścia do budynku. Oskarżony złapał w pól Andrzeja G _____, by odebrać mu swój telefon. Pomiędzy mężczyznami wywiązała się</p>		<p><i>Numer karty</i></p> <p>38, 139-140v, 227-227v, 263v</p>	
		<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>2-3, 75-77, 140v-142, 226v-227</p>
		<p>zeznania Andrzeja G _____</p>	<p>14-15, 78-80, 142-143</p>
		<p>zeznania Radosława Banasiaka</p>	

<p>szarpanina. W końcu oskarżony odzyskał swój telefon.</p> <p>~~Następnie na miejsce przyjechała Policja, a później~~ Skutkiem szamotaniny oskarżonego z Andrzejem G... było powstanie u Andrzeja G... obrażeń ciała w postaci wybroczyn krwotocznych w okolicy jarzmowej prawej, sińców z otarciem naskórka ramienia prawego, otarć naskórka przedramienia prawego. Obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni.</p> <p>Za wartościowy materiał dowodowy Sąd nie uznał dokumentacji medycznej wystawionej przez Ryszarda S..., albowiem ten oparł je na wynikach badań RTG, których nigdy nie wykonano (por. k. 273). Jak wynikało z ustnej opinii uzupełniającej dra hab. Czesława Żaby, gdyby nie przedstawiono mu dokumentacji od Ryszarda S..., to przyjąłby w pierwotnej opinii uszczerbek na zdrowiu trwający poniżej 7 dni.</p>				
<p>Oskarżony ma 54 lata, legitymuje się wykształceniem wyższym, jest informatykiem. Jest rozwiedziony, posiada troje dzieci, które pozostają na jego utrzymaniu. Nie był nigdy karany.</p>			<p> sprawozdanie z badań sądowo-lekarskich</p>	<p>10, 17-18</p>
			<p>ustna opinia uzupełniająca dra hab. Czesława Żaby</p>	<p>163v-164v</p>
			<p>zeznania Andrzeja G'</p>	<p>2-3, 75-77, 140v-142, 226v-227</p>
			<p>informacja z CHIRMED</p>	<p>273</p>
			<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>38, 139-140v, 227-227v, 263v</p>
			<p>karta karna</p>	<p>33, 55</p>
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>				
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p><i>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</i></p>		
<p>1.</p>	<p>Waldemar Sokołowski</p>	<p>W dniu 1 września 2022 roku w Poznaniu, poprzez szarpanie za ramiona i tułów spowodował u Andrzeja G... obrażenia ciała w postaci wybroczyn krwotocznych w okolicy jarzmowej prawej, sińców z otarciem naskórka ramienia prawego, otarć naskórka przedramienia prawego, przy czym obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni.</p>		
<p><i>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</i></p>			<p><i>Dowód</i></p>	<p><i>Numer karty</i></p>
<p>Nie udowodniono, by Andrzej G... wykonał w dniach 2-6 września 2022 r. zdjęcie RTG. Powyższe implikuje, że dokumentacja medyczna</p>			<p>sprawozdanie z badań sądowo-lekarskich</p>	<p>10, 17-18</p>

wystawiona przez Ryszarda S... opiera się na fałszywych stwierdzeniach, przez co brak podstaw do przypisania skutku powyżej 7 dni.	ustna opinia uzupełniająca dra hab. Czesława Żaby	163v-164v
	zeznania Ryszarda S...	190v-191
	dokumentacja wystawiona przez Ryszarda S...	171

2. OCENA DOWODÓW

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, albowiem wyjaśnienia te były jasne, spójne i logiczne, a przede wszystkim korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym. W istocie opis wydarzeń z 1 września 2022 r. sformułowany przez oskarżonego, nie różni się znacząco od opisu formułowanego przez Andrzeja G..., choć inaczej rozłożono akcenty.
1.	zeznania Andrzeja G...	Sąd dał wiarę świadkowi jedynie w części. Sąd co do zasady dał wiarę świadkowi w zakresie w jakim relacjonował on przebieg zdarzeń z 1 września 2022 r. Sąd natomiast nie dał wiary świadkowi w zakresie, w jakim podawał on, że był po tym zdarzeniu na badaniu RTG, albowiem ustalono, że Andrzej G... nie odbył tego badania w czasie i miejscu przez niego zadeklarowanym.
1.	zeznania Radosława Banasiaka	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka zeznaniom świadka jedynie w części. Nie dało się nie dostrzec, że świadek sprzyjał Andrzejowi G... i sytuację opisywał posługując się słownictwem, które miało obciążać oskarżonego i wybielić Andrzeja G... Co więcej, opis zdarzeń formułowany przez świadka odbiega od tego przedstawianego tak przez oskarżonego, jak i Andrzeja G... Oskarżony i Andrzej G... wskazywali, że to Andrzej G... zabrał telefon oskarżonego, co spowodowało oskarżonego do odebrania telefonu, co stało się początkiem szamotaniny. Tymczasem świadek Banasiak wskazał, że telefon upadł, co miało rozjuszyć oskarżonego, który wówczas miał zaatakować Andrzeja G... Taki przebieg zdarzeń nie znajduje potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym.

1.	<p> sprawozdanie z badań sądowo-lekarskich i ustna opinia uzupełniająca dra hab. Czesława Żaby</p>	<p>Wątpliwości Sądu wzbudziła treść sprawozdania z badań sądowo-lekarskich, albowiem mechanizm w jakim miały powstać obrażenia Andrzej G. nie wskazywał na powstanie uszkodzeń ciała, które skutkowałyby rozstrojem zdrowia na czas dłuższy niż 7 dni. Sąd zasięgnął zatem ustnej opinii uzupełniającej dra hab. Czesława Żaby, który wskazał, że „sama przeprowadzona przeze mnie obdukcja nie dawała podstaw, aby przypisać naruszenie czynności narządów ruchu powyżej 7 dni”, a także, że „dostarczone mi wyniki od ortopedy były decydujące dla zakwalifikowania obrażeń Andrzeja G. jako powodujące naruszenie czynności narządów ruchu na okres powyżej 7 dni”. Wobec faktu, iż Sąd ustalił, że Andrzej G. nie wykonał badań RTG, na których oparta była diagnoza postawiona przez Ryszarda S. , Sąd – biorąc pod uwagę ustną opinię uzupełniającą – ustalił, że Andrzej G. doznał naruszenia czynności narządów ruchu poniżej 7 dni, które to sprowadzały się do otarć i zasinień, które stwierdził biegły przy pierwotnym badaniu.</p>
1.	<p>informacja z CHIRMED</p>	<p>Sąd dał wiarę temu dokumentowi, albowiem został wydany przez osoby zwolnione z tajemnicy lekarskiej, zaś żadna ze stron nie kwestionowała go.</p>
1.	<p>karta karna</p>	<p>Sąd dał wiarę temu dokumentowi, albowiem pochodził od uprawnionego podmiotu, który wydał go w zakresie swych kompetencji, zaś żadna ze stron nie kwestionowała go.</p>
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>
1.	<p>zeznania Ryszarda S. i dokumentacja wystawiona przez Ryszarda S.</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka S. Przez całe zeznania świadek powoływał się na badanie RTG, którego wyniki miał widzieć, a które lec miały u podstaw wydanej przez niego dokumentacji medycznej, stwierdzającej u Andrzeja G. obrażenia trwające powyżej 7 dni. Jak dowiedziono badanie RTG nie w miejscu i czasie wskazywanym przez Andrzeja G. nigdy nie powstało (por. zeznania A. G. na k. 226v-227 oraz pismo Chirmed na k. 273). Co więcej, argumentacja przedstawiona w piśmie obrońcy z 5 czerwca 2024 r. (k. 218 i następane) wskazywa</p>

		może, że do wizyty Andrzeja G... w gabinecie u Ryszarda S... w ogóle nie doszło. Powyższe jednak wymagałoby weryfikacji przy użyciu wiadomości specjalnych (stwierdzenie, czy rzeczywiście lista pacjentów była modyfikowana ręcznie). Do przyjęcia, że dokumentacja wydana przez Ryszarda S... nie była wiarygodna nie było to jednak niezbędne, a wystarczające dla Sądu było ustalenie, że nie wykonano badań RTG, na których miał oprzeć się Ryszard S... Pozostałe wątki, w tym te poruszone w przywołanym piśmie obrońcy, stać się mogą przedmiotem zainteresowania Prokuratury w odrębnym postępowaniu. Z tych też powodów Sąd nie przyznał przymiotu wiarygodności dokumentacji medycznej sporządzonej przez Ryszarda S...
1.	zeznania Martyny Lisieckiej	Zeznania świadka, choć wiarygodne, okazały się nieprzydatne dla ustalenia stanu faktycznego, albowiem świadek nie była obecna na miejscu zdarzenia, gdy doszło do szamotaniny pomiędzy oskarżonym, a Andrzejem G...

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU

	<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Oskarżony</i>
☐ 3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	-----	-----
<i>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</i>		

☐ 3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----
<i>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</i>		

☐ 3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
<i>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</i>		

☒ 3.4. Umorzenie postępowania	1.	Waldemar Sokołowski
<i>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</i>		
<p>W myśl art. 157 § 1 k.k. kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Zgodnie z art. 157 § 2 k.k. kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>Z uwagi na ustalenia faktyczne, które uniemożliwiły przypisanie oskarżonemu sprawstwa naruszenia czynności narządu ruchu Andrzeja G¹ na okres przekraczający 7 dni, konieczne stało się pouczenie stron o możliwości zakwalifikowania czynu z art. 157 § 2 k.k. Wobec złożenia przez Prokuratora oświadczenia, że w przypadku zmiany kwalifikacji na art. 157 § 2 k.k. oskarżyciel publiczny nie podtrzyma skargi (por. k. 228), Sąd odebrał od Andrzeja G¹ oświadczenie, że w przypadku zakwalifikowania czynu jako prywatnoskargowego chce występować on w charakterze oskarżyciela prywatnego (k. 267).</p> <p>Przypomnieć należy, iż w myśl art. 1 § 1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten tylko, kto popełnia czyn zabroniony pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia, natomiast stosownie do treści art. 1 § 2 k.k. nie stanowi przestępstwa czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość jest znikoma.</p> <p>W ustalonym stanie faktycznym wątpliwości nie budziło, iż działanie oskarżonego, tj. wdanie się w szamotaninę z Andrzejem G¹, jego szarpanie, doprowadziło do powstania u Andrzeja G¹ obrażeń w postaci wybroczyn krwotocznych w okolicy jarzmowej prawej, sińców z otarciem naskórka ramienia prawego, otarcie naskórka przedramienia prawego. Obrażenia te wynikały ze sprawozdania sądowo-lekarskiego, skorygowanego poprzez ustną opinię uzupełniającą oraz ustalenie, że diagnoza postawiona przez Ryszarda S¹ nie jest wiarygodna z uwagi na powołanie się w niej (jak i zeznaniach Ryszarda S¹) na wyniki badań RTG, które nigdy nie odbyły się. „Powodowanie”, o którym mowa na gruncie art. 157 § 2 k.k. obejmuje wszystkie zachowania, pozostające w związku przyczynowym i normatywnym z powstałym skutkiem. Zachowanie oskarżonego spowodowało obrażenia wskazane wyżej, a zatem oskarżony wypełnił czasownikowe znamiona przestępstwa z art. 157 § 2 k.k. Podkreślić należy, iż dla samego wypełnienia znamion przestępstwa irrelewantne pozostawały wydarzenia, które poprzedzały ich wypełnienie, tj. sąsiedzka scysja dotycząca parkowania samochodu, jak i zachowania tak oskarżonego, jak i Andrzeja G¹.</p> <p>Samo wypełnienie znamion czasownikowych, nie jest jednak wystarczające do przypisania oskarżonemu przestępstwa. Z przywołanych wyżej przepisów art. 1 § 1 i 2 k.k. wynika bowiem jasno, że odpowiedzialności karnej podlega ten, kto popełnia czyn zabroniony pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia, jednak ustawa również wprost wskazuje, że nie stanowi przestępstwa czyn zabroniony,</p>		

którego społeczna szkodliwość jest znikoma.

Zgodnie z art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego lub zagrożonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Na gruncie niniejszej sprawy, wątpliwości Sądu nie budziło, iż zachowanie oskarżonego charakteryzowało się znikomym stopniem szkodliwości społecznej czynu.

Po pierwsze, choć zachowanie oskarżonego uderzyło w dobro Andrzeja G. w postaci jego integralności cielesnej, to ingerencja ta była bardzo nieznaczna i sprowadzała się do powstania drobnych zasinień i zadrapań. Charakter szamotaniny jaka wywiązała się pomiędzy mężczyznami nie pozwala przyjąć, że integralność cielesna Andrzeja G. mogła być zagrożona w sposób dalej idący, niż obrażenia, które rzeczywiście powstały.

Po drugie, czynnikiem znacznie umniejszającym stopień szkodliwości czynu oskarżonego jest jego motywacja oraz okoliczności popełnienia czynu. Andrzej G. dokonał bezprawnego (choć krótkotrwałego) zboru telefonu komórkowego oskarżonego, a wolą oskarżonego było jego odzyskanie. Podkreślenia wymaga, iż nagrywanie przez oskarżonego przebiegu scysji sąsiedzkiej nie stanowi czynu zabronionego – mógł to robić, a dla własnego bezpieczeństwa i możliwości późniejszego dowodzenia przebiegu sprzeczki nagrywanie jej było wręcz celowe. Nie można również tracić z pola widzenia, że współcześnie telefony komórkowe wykorzystywane są również do przechowywania informacji (w tym poufnych, na przykład objętych tajemnicą zawodową, handlową czy dotyczących stanu zdrowia). Wobec faktu, iż Andrzej G. przejął odblokowany telefon oskarżonego, oskarżony mógł utożsamiać tę sytuację z ryzykiem uzyskania nieuprawnionego dostępu do swoich danych, ryzykiem usunięcia ich, czy zniszczenia sprzętu fizycznie, w sposób uniemożliwiający odzyskanie tych danych, co niekoniecznie było w pełni uprawnione w kontekście danej sytuacji (sytuacja była bowiem zbyt dynamiczna, by Andrzej G. miał czas dokonać głębszej ingerencji w dane, bądź zapoznać się z danymi zawartymi w telefonie).

Biorąc zatem pod uwagę powyższe, jak również niewielki stopień naruszenia przez oskarżonego reguł ostrożności, uznać należy, iż stopień szkodliwości społecznej jego zachowania pozostawał znikomy, co uniemożliwiło przypisanie oskarżonemu przestępstwa z art. 157 § 2 k.k. i nakazywało Sądowi umorzenie postępowania zgodnie z art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k., zgodnie z którym nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy społeczna szkodliwość czynu jest znikoma. Na marginesie zauważyć należy, iż dla oceny stopnia szkodliwości społecznej czynu nie miało znaczenia późniejsze zachowanie się pokrzywdzonego, który zeznawał, że był na RTG, na którym nie był, co miało wpływ na taką, a nie inną pierwotną kwalifikację prawną czynu.

Jednocześnie Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia, że zachowanie oskarżonego stanowiło obronę konieczną. Stosownie do treści art. 25 § 1 k.k. nie popełnia przestępstwa, kto w obronie koniecznej odpiera bezpośredni, bezprawny zamach na jakiegokolwiek dobro chronione prawem. Obrona powinna być bowiem konieczna i współmierna do niebezpieczeństwa podjętego zamachu. W ocenie Sądu

krótkotrwałe przejęcie władztwa nad telefonem komórkowym nie uzasadnia odparcia tego ataku na dobro w postaci własności, poprzez natychmiastowe zastosowanie siły fizycznej. Zgodzić należy się z twierdzeniem, że na gruncie art. 25 k.k. konieczne jest zachowanie (w ograniczonym zakresie) zasady proporcjonalności, co wynika z przepisu art. 25 § 2 k.k. (nakazującego, aby sposób obrony był współmierny do niebezpieczeństwa zamachu) oraz z określenia, iż chodzi o obronę konieczną (por. M. Mozgawa [w:] M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, M. Mozgawa, Kodeks karny. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2024, art. 25). Ubocznie zauważyć należy, że gdyby przyjąć, że choć oskarżony działał w warunkach obrony koniecznej, to jednak przekroczył jej granice (ocena taka byłaby według Sądu uprawniona), to wówczas ustawa pozwala jedynie na nadzwyczajne złagodzenie kary, bądź odstąpienie od jej wymierzenia, a nie uniewinnienie oskarżonego (por. art. 25 § 2 k.k.).

Mając na uwadze powyższe, Sąd umorzył postępowanie na zasadzie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.

3.5. Uniewinnienie

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia

4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----

5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

--	--	--	--

6. INNE ZAGADNIENIA

W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

--	--	--	--

7. KOSZTY PROCESU

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	Sąd – biorąc pod uwagę zmianę kwalifikacji i końcowe orzekanie w trybie prywatnoskargowym – zasądził od oskarżyciela prywatnego Andrzeja G. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł, na którą złożyły się 50,00 zł tytułem kosztów postępowania przygotowawczego oraz kwota 20,00 zł tytułem ryczałtu za doręczenia w postępowaniu sądowym.

8. PODPIS

Poznań, 22 listopada 2024 r.

Asesor sądowy Mateusz Kosmowski

ZARZĄDZENIE

1. Proszę odnotować uzasadnienie.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć:
  - a. PR,
  - b. Oskarżonemu wraz z pouczeniem,
  - c. obrońcy,
  - d. Pełnomocnikowi oskarżyciela posiłkowego (prywatnego).

Poznań, 22 listopada 2024 r.

